

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 12 juli 2001

Mål T-131/00

Robert Charles Schochaert
mot
Europeiska unionens råd

”Tjänstemän – Nekat befordran – Motivering – Jämförelse av kvalifikationer
– Talan om ogiltigförklaring”

Fullständig text på franska II - 743

Saken: Talan om ogiltigförklaring av rådets beslut att inte befordra sökanden till lönegrad B 1 vid befordringsförfarandet år 1999.

Avgörande: Rådets beslut att inte befordra sökanden till lönegrad B 1 vid befordringsförfarandet år 1999 ogiltigförklaras. Rådet skall ersätta rättegångskostnaderna.

Sammanfattning av domen

*1. Tjänstemän – Befordran – Klagomål från sökande som inte befordrats – Avslagsbeslut – Motivering – Räckvidd
(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 25 andra stycket, 45 och 90.2)*

*2. Tjänstemän – Befordran – Administrationens utrymme för skönsmässig bedömning – Domstolsprövning – Gränser
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 45)*

*3. Tjänstemän – Befordran – Jämförelse av kvalifikationer – Omständigheter som kan beaktas – Tjänstemans tjänsteutövning på en lägre nivå än den som motsvarar hans lönegrad
(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 5.1, 7.1 och 45)*

1. Tillsättningsmyndigheten är inte skyldig att motivera besluten om befordran för de sökande som inte befordras. Den är däremot skyldig att motivera sitt beslut när den avslår ett klagomål som en sökande har ingivit med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, eftersom motiveringen av beslutet om avslag anses sammanfalla med motiveringen av det beslut mot vilket klagomålet var riktat. Målsättningen för denna motiveringsskyldighet är dels att ge den berörde tillräckliga upplysningar för att kunna bedöma om den rättsakt som går honom emot är välgrundad och för att bedöma möjligheten att väcka talan vid gemenskapsdomstolen och dels att ge gemenskapsdomstolen möjlighet att pröva lagligheten av beslutet om befordran.

I detta sammanhang uppfylls kravet på motivering av ett beslut om avslag på ett klagomål då det förstnämnda klart utvisar att tillsättningsmyndigheten har bedömt att ansvarsnivån i den berördes arbetsuppgifter, jämfört med motsvarande ansvarsnivå i arbetsuppgifterna för övriga tjänstemän som skulle kunna befordras, var ett av skälen att inte befordra den förstnämnde.

(se punkterna 19 och 21)

Hänvisning till domstolen den 7 februari 1990 i mål C-343/87, Culin mot kommissionen, REG 1990, s. I-225, punkt 13; förstainstansrätten den 18 december 1997 i mål T-142/95, Delvaux mot kommissionen, REG 1997, s. I-A-477 och II-1247, punkterna 83 och 84; förstainstansrätten den 12 maj 1998 i mål T-159/96, Wenk mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-193 och II-593, punkt 114

2. Tillsättningsmyndigheten har, vid jämförelsen av de kvalifikationer som skall beaktas vid ett beslut om befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, ett mycket stort utrymme för eget skön och gemenskapsdomstolarna skall på detta område endast pröva huruvida administrationen, med beaktande av de överväganden som den lagt till grund för sin bedömning, har hållit sig inom rimliga gränser och inte har använt sin befogenhet på ett uppenbart felaktigt sätt. Gemenskapsdomstolarna kan således inte göra en egen prövning av tjänstemännens kvalifikationer och meriter som ersätter tillsättningsmyndighetens bedömning.

(se punkt 36)

Hänvisning till domstolen den 21 april 1983 i mål 282/81, Ragusa mot kommissionen, REG 1983, s. 1245, punkterna 9 och 13; förstainstansrätten den 27 april 1999 i mål T-283/97, Thinus mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-69 och II-353, punkt 42

3. Ansvarsnivån för den berördes arbetsuppgifter kan i vissa fall utgöra en omständighet som bör beaktas vid befordran, i synnerhet när tjänstemannen i fråga, i enlighet med artikel 7.2 i tjänsteföreskrifterna, har godtagit att utföra en tjänst i en tjänsteklass i sin egen kategori eller tjänstegrupp som är högre än hans egentliga tjänsteklass. Det framgår emellertid av ordalydelsen och andemeningen i artiklarna 5 och 7 i tjänsteföreskrifterna samt av principen om likabehandling av tjänstemän och av dessas befordran att när tillsättningsmyndigheten jämför kvalifikationerna för de tjänstemän som kan befordras, kan den inte a priori utesluta dem som, enligt tillsättningsmyndighetens uppfattning, inte innehar tjänster som medför tillräckligt ansvarsfulla arbetsuppgifter för att detta skall motivera befordran. Det faktum att alla tjänstemän som kan komma ifråga för befordran tillhör samma kategori och har samma lönegrad medför att de anses ha likvärdiga tjänster och ansvar.

(se punkterna 38 och 42)

Hänvisning till domstolen den 12 juli 1973 i mål 28/72, Tontodonati mot kommissionen, REG 1973, s. 779, punkt 8; förstainstansrätten den 7 maj 1991 i mål T-18/90, Jongen mot kommissionen, REG 1991, s. II-187, punkt 27